

Pasaules mantojums

Publicēts: 10.03.2021.

Pasaules kultūras un dabas mantojuma saglabāšana un aizsardzība ir viens no redzamākajiem UNESCO darbības virzieniem. UNESCO uzsver, ka ir nepieciešams radīt vienotu normatīvo sistēmu, kas aicinātu dalībvalstis visā pasaulē aizsargāt un kopt savu vēsturi, atmiņu un kultūru, jo ikviena kultūras izpausme un liecība ir cilvēces kopējais mantojums. Pasaules mantojuma saglabāšanas un aizsardzības pamatā ir 1972. gadā pieņemtā Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību. Latvija Konvencijai pievienojās 1995. gadā, apliecinot vēlmi sniegt savu ieguldījumu pasaules mantojuma saglabāšanā. Kopš pievienošanās Konvencijai pasaules mantojums ir kļuvis par Latvijas kultūrpolitikā un kultūras mantojuma aizsardzībā nozīmīgu darbības jomu.

Katra Konvencijas dalībvalsts ir atbildīga par tās īstenošanu. Galvenie partneri starptautiskajam dialogam par pasaules mantojuma saglabāšanu ir Pasaules mantojuma centrs, kurš organizē un pārrauga ar Konvenciju saistītos darbus un procesus, un Pasaules mantojuma komiteja, kura pieņem lēmumus par pasaules mantojuma aizsardzības un attīstības jautājumiem. Komiteja arī lemj par vietu iekļaušanu Pasaules mantojuma sarakstā, kas ir viens no starptautiski nozīmīgākajiem sarakstiem pasaules kultūras mantojuma jomā. Lai mantojuma vietu varētu nominēt Pasaules mantojuma sarakstam, tai nepieciešams būt UNESCO dalībvalsts nacionālajā sarakstā, tāds ir izveidots arī Latvijā - Pasaules mantojuma Latvijas nacionālais saraksts.

 [Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību, Parīze 1972. gada 16. novembris](#)

Pasaules mantojuma saraksts

Latvijas nacionālais saraksts

<https://www.unesco.lv/lv/pasaules-mantojums>